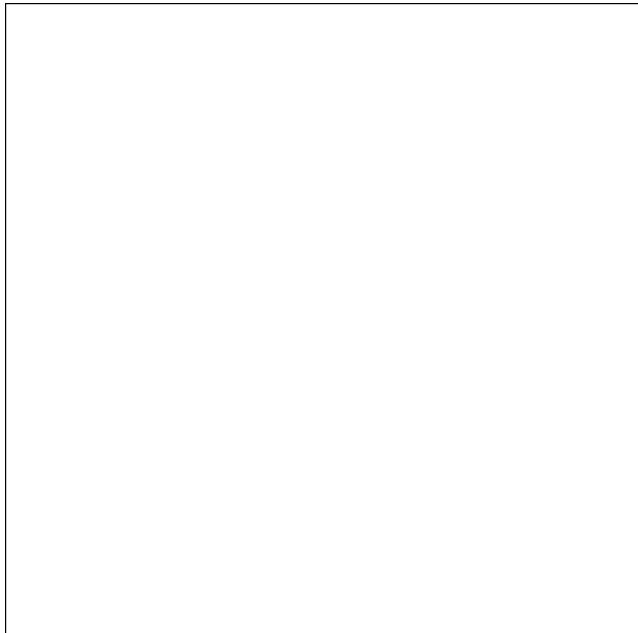

(uten bilde)

III nivå 4

- ☞ svensk / bokmål
- ☞ Lena Normen-Younger
- ☞ Cathrine Grønnewald
- ☞ Ursula Nafula

Mormors bananer / Bestemors bananer
Bestemors bananer

Mormors bananer / Bestemors bananer

barnebokern.no

Barnebok for Norge

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av Barnebok for Norge (barnebokern.no), som tilbyr mange spørsmål som snackes i Norge.

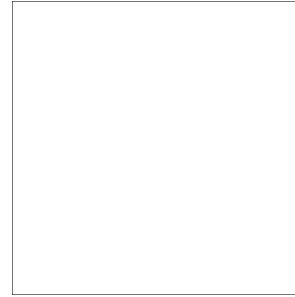
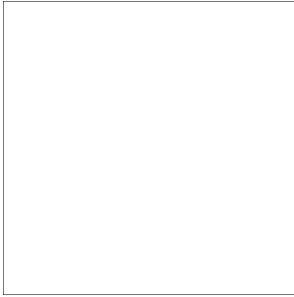
Overrett av: Lena Normen-Younger (sv), Espen Strangjor-Johannessen (nb)
Illustrert av: Cathrine Grønnewald

Skrivet av: Ursula Nafula

Illustrert av: Cathrine Grønnewald

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal lisens.

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Mormors trädgård var underbar, full av durra, hirs och cassava. Men det bästa av allt var bananerna. Även om mormor hade många barnbarn visste jag i hemlighet att jag var hennes favorit. Hon bjöd ofta in mig till sitt hus. Hon berättade också små hemmeligheter. Men det var en hemlighet som hon inte delade med mig: var hon lät sina bananer mogna.

...

Bestemors kjøkkenhage var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananene. Selv om bestemor hadde mange barnebarn, visste jeg i all hemmelighet at jeg var favoritten hennes. Hun inviterte meg ofte hjem til seg. Hun fortalte meg også små hemmeligheter. Men det var én hemmelighet hun ikke delte med meg: hvor hun modnet bananene.

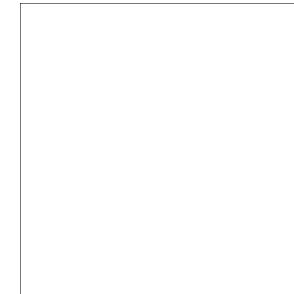
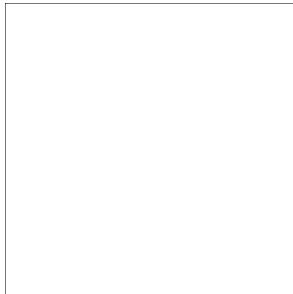
Senare den kvällen ropade min mamma, pappa och mormor på mig. Jag visste varför. Den kvällen när jag gick och lade mig, visste jag att jag aldrig skulle stjäla igen. Inte från min mormor, inte från mina föräldrar och inte från någon annan heller.

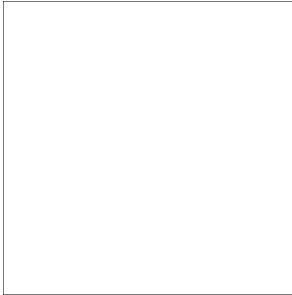
...

Senere den kvelden sendte mor, far og bestemor bud etter meg. Jeg visste hvorfor. Da jeg la meg til å sove den natten, visste jeg at jeg ikke kunne stjele igjen, ikke fra bestemor, ikke fra foreldrene mine, og definitivt ikke fra noen andre.

En dag såg jag en stor korg gjord av strå som stod i solen utanför mormors hus. När jag frågade vad den var till för var det enda svarer jag fick: ”Det är min magiska korg.” Nåst intill korgen fanns det flera bananblad som mormor vände på och på. Jag var nyfiken. ”Vad är bladen till för mormor?” frågade jag. Det enda svarer jag fick var: ”Det är mina magiska blad.”

• • •

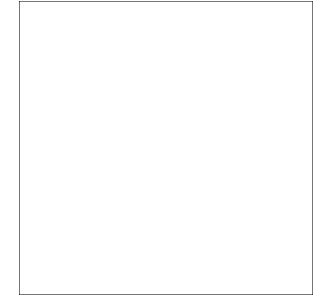

Det var så intressant att betrakta mormor, bananerna och den stora stråkorgen. Men mormor skickade iväg mig till min mamma på ett ärende. "Mormor, snälla låt mig titta på medan du förbereder..." "Var inte envis barn, gör som jag säger!" insisterade hon.

...

Det var så interessant å se på bestemor, bananene, bananbladene og den store stråkurven. Men bestemor sendte meg av gårde til mamma for et ærend. «Bestemor, vær så snill, la meg få se på mens du forbereder ...» «Ikke vær så sta, jenta mi, gjør det du har blitt bedt om», insisterte hun. Jeg sprang av gårde.

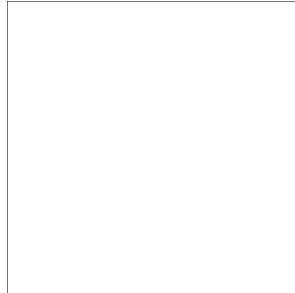
Följande dag, när mormor var trädgården och plockade grönsaker, smög jag mig in för att kika på bananerna. Nästan alla var mogna. Jag kunde inte låta bli att ta fyra stycken. När jag smög ut på då hörde jag mormor hosta utanför huset. Jag lyckades precis gömma bananerna under min klänning och gick sedan förbi henne.

...

Neste dag mens bestemor var i kjøkkenhagen og plukket grønnsaker, snek jeg meg inn og tittet på bananene. Nesten alle var modne. Jeg kunne ikke la være å ta en klase med fire. I det jeg listet meg mot døra, hørte jeg bestemor hoste utenfor. Jeg rakk så vidt å gjemme bananene under kjolen og gikk forbi henne.

När jag kom tillbaka satt mormor på utsidan men ingentingstans fans korgen med alla bananerna. „Mormor, var är flick var: „De är på min magiska plats.“ Jag blev så besviken!

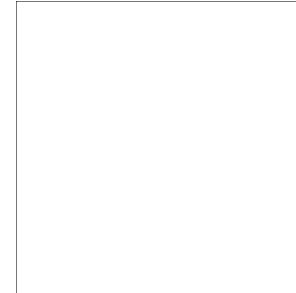
...
Da jeg kom tilbake, satt bestemor utenfor, men med verken kurven eller bananene. «Bestemor, hvor er kurven, hvor er bananene, og hvor ...» Men det neste svarer jeg ikke, var: «De er på det magiske stedet mitt.» Det var så skuffende!

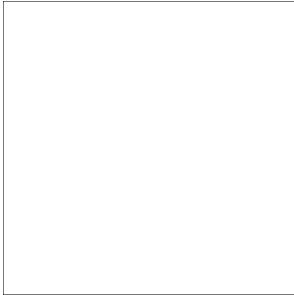

Nåsta dag nær mormor kom før att besöka min mamma, rusade jag över till hennes hus för att titta på bananerna igen: Det fans en hel hög med mycket mogna bananer. Jag tog en och gjorde den under min klänning. Efter att ta tåckt korgen igen gick jag bakom huset och åt den snabbt. Nesten dag, da bestemor kom for å besøke moren min, skyndte jeg meg av gárdé til huset hennes for å sjekke bananene en gang til. Det var en klase veldig modne bananene der. Jeg tok én og gjemte den i kjolen min. Etter den fort. Det var den sötaste bananen jeg noen sinne at jeg hadde dekket kurven, gjikk jeg bak huset og spiste bananer der. Jeg tok én og gjemte den i kjolen min.

...

Det var den sötaste banan jag någonsin hade smakt.

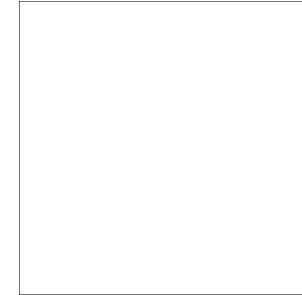

Två dagar senare skickade mormor mig till sitt sovrum för att hämta hennes käpp. Så fort jag öppnade dörren slog en stark doft av mognande bananer mot mig. I det inre rummet stod mormors stora magiska stråkorg. Den var väl gömd under en gammal filt. Jag lyfte på den och luktade på den underbara doften.

...

To dager senere ba bestemor meg om å hente stokken hennes fra soverommet. Så snart jeg åpnet døra, ble jeg møtt av den sterke lukten av modne bananer. I det innerste rommet var bestemors store magiske stråkurv. Den var godt gjemt av et gammelt teppe. Jeg løftet det og luktet på den vidunderlige duften.

Mormors röst fick mig att rycka till när hon ropade: "Vad gör du? Skynda dig på och hämta käppen." Jag skyndade mig ut med hennes käpp. "Vad ler du åt?" frågade mormor. Hennes fråga fick mig att inse att jag fortfarande log för att jag hade hittat hennes magiska ställe.

...

Bestemors stemme skremte meg da hun ropte: «Hva holder du på med?» «Skynd deg og ta med stokken.» Jeg skyndte meg ut med stokken hennes. «Hva er det du smiler for?» spurte bestemor. Spørsmålet hennes fikk meg til å innse at jeg fortsatt smilte over oppdagelsen av det magiske stedet hennes.